

tens Vegne fører Tilsyn og leder Anstalten, han har i det hele taget denne Institution i sin Magt og i sit Væрге, men at man for at bevare de 3—4,000 Kr., der er Tale om, og som er budgetteret til Gaver, skulde give det Navn af en selvejende Institution, det forekommer os ganske urimeligt, det vilde være ganske naturligt at gøre det fuldt ud til en Statsanstalt og sætte det rigtige Skilt paa denne Institution, og vi kunne ikke se, at der er vægtige Grunde, som tale imod dette. Her er jo forskellige Forslag fremme; her er et Forslag om at gøre det til en selvejende Institution, her er Forslaget fra det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (J. Jensen) om at gøre det til en aldeles privat Anstalt, og endelig er der vort Forslag om, at det skal være fuldt ud en Statsanstalt. Men hvilket af disse 3 Ting det bliver, er der dog en Ting, som det beror paa, om denne Institution skal komme til at virke til størst mulig Gavn, og det er, at man finder den rette Mand til Forstander, Leder, Styrer af den, og det er saaledes efter vor Opfattelse, at er det en dygtig Mand, en god Administrator og en dygtig Børneopdrager, vil han føre Anstalten frem, enten den saa er det ene eller det andet, og lige godt, enten det er det ene eller det andet, men er det ikke en dygtig Mand, der kommer i Spidsen, vil den selvejende Institution ikke kunne virke saa godt, og ligeledes vil det, hvis det er en privat Anstalt, ogsaa være vanskeligt. Derimod har en Statsanstalt jo den Fordel, at man da nemmere kan gøre Forandring og søge at faa et Personskifte. Derpaa beror det i en væsentlig Grad og ikke paa Formen, og vi kunne ikke se, at der er nogen Grund til at skjule det, som det virkelig er: en Statsanstalt, men at vi bør sige det fuldt ud, at Staten fuldt ud bør tage Magten over denne Institution, og det kan gøres ved, at vi afkøbe Enkefru Budde Institutionen og opføre Udgiften paa Finansloven.

Med Hensyn til det andet Spørgsmaal, som vi have taget Afstand fra, nemlig Forhøjelsen af Plejelønnen, da slaar jo Flertallet det saa noget nær fast, at Plejelønnen skal forhøjes fra 160 til 190 Kr. pr. Barn. Vi kunne ikke se, at der er nogen Grund til at gøre dette paa dette Stadium af Sagen. Det vilde, synes det os, være tidsnok, naar det viser sig, at Anstalten ved en fornuftig Administration ikke kan bære sig for en ringere Plejeløn end 190 Kr. pr. Barn. Og det viser sig jo for øvrigt, at andre Anstalter arbejde

billigere, det viser sig jo, at paa Bøggildgaard er Plejelønnen pr. Barn endnu 125 Kr. Man paatænker jo ganske vist at forhøje denne Plejeløn noget, men dog langt fra op til den Sum, der her er foreslaaet. Det forekommer os, at det vil være tidsnok at forhøje Plejelønnen, naar det viser sig, at man ikke kan administrere med mindre, men der er al Grund til at tro, at man kan administrere med mindre; thi naar man ser, at det store Avlsbrug, der er, og som i væsentlig Grad har sin Arbejdskraft gratis eller i hvert Fald meget billigt, nemlig gennem Drengenes Arbejde for en væsentlig Del, kun har givet 400 Kr. i Overskud, vilde man vel nok kunne mene, at der maatte kunne komme noget mere ud af det under en god økonomisk Administration. Se, det er jo en kendt Sag — og det kan jeg vel sige uden at træde nogen for nær — at afdøde Budde var en ganske udmærket Børneven, en Mand, der paa det Omraade har skabt sig Agtelse og Sympati i alle Samfundsklasser, men om han var en saa udmærket Administrator, som han var Børneven og Børneopdrager, det er jo dog et Spørgsmaal, og det var i hvert Fald tidsnok at forhøje Plejelønnen, naar man saa, at det var nødvendigt. Med disse Bemærkninger skal jeg henstille til ærede Medlemmer at stemme mod Forslaget, saaledes som det foreligger, og under den Forudsætning, at det, naar Forslaget bortfalder, optages paa Finansloven, og at Himmelbjerggaarden gøres til en Statsanstalt fuldt ud.

Oscar Hansen: Da det ene Mindretal ikke har stillet Ændringsforslag, vil Flertallets Forslag jo blive vedtaget, og jeg vil da gerne benytte Lejligheden til at henlede den ærede Ordførers Opmærksomhed paa, om det ikke vilde være ønskeligt mellem 2den og 3die Behandling at træffe en Ændring i Revisionsbestemmelsen i § 6, saaledes at Revisionen for denne Anstalts Vedkommende kom til at foregaa paa samme Maade som for Aandsvageanstaltnernes Vedkommende. Disse to Institutioner blive jo ligestillede, naar Flertallets Forslag vedtages; det er saakaldte „selvejende Institutioner“. Det er ganske vist ikke selvejende Institutioner. Vallø er en selvejende Institution, men Aandsvageanstalterne ere det ikke og denne Anstalt heller ikke. Det er en selvejende Institution med Statstilskud, hvad der er et specielt dansk Fænomen, som man ellers ikke kender noget til. De eje nemlig ingen Ting, de ere paa en Maade ikke en